

Oponentský posudek diplomního projektu

student : Ilona Žitnáková
projekt : VIENNA HOUSE OF MUSIC
škola : FA TU v Liberci
vedoucí práce: ing.arch. Jiří Buček
oponent : Jan Schindler
datum : 29.01.2011

1. zadání

Vídeň se pravidelně umísťuje na předních pozicích v žebříčku měst s nejvyšší kvalitou života na světě. Tento výsledek je nepochybně také zásluhou ohromné kulturní nabídky, která ovšem na poli moderní klasické hudby ztrácí na původním lesku a avantgardnosti hudební scény z počátku minulého století. Smyslem zadání studentské ideové soutěže je najít řešení jakým způsobem by bylo možné doplnit korálky veřených budov kolem slavné Ringstrasse o další „perlu“ umístěnou na pozemcích Stadt-Parku. Nová hudební škola by měla zprostředkovat nejenom kontakt mezi bohatou historií a moderními trendy ve vážné hudbě, ale také hledat symbiózu mezi parkem, hudbou a architekturou v kontextu městského organismu.

2. koncept

Úvodní kapitola diplomní práce je tvořena velmi komplexně a detailně zpracovanou analýzou zadání, širších vztahů a vlastního místa. V rámci urbanistického rozboru je zejména poukazováno na fakt, že případná budova na této části Stadt-Parku by výrazně poškodila rytmus, který definuje principy zástavby kolem Ringstrasse.

V intencích zadání je tedy celá hmota školy schována pod terén a je tak v maximální míře zachován volný prostor stávajícího parku včetně existujících pěších tahů a vzrostlých stromů.

Trik dematerializace je v tomto případě umocněn tím, že kontakt budovy s parkem probíhá převážně ve smyslové rovině prostřednictvím hudby, která vychází z učeben a sálů a je reprodukována soustavou zvukovodů nebo otevřených atrií.

Intenzita vnímání parku je tak obohacena o další rozměr.

Škoda, že autorka ve svém návrhu neuvažuje o propojení zvukovodů také do zkušeben a sálů ve 2.PP. Větší počet poslechových míst by zároveň pomohl dosáhnout drobnějšího charakteru parkové úpravy na zelené střeše.

3. architektura

Hlavním inspiračním zdrojem pro architektonický koncept je hudba.

Ať už ve zhmotněné podobě „hudební šterbiny“ nebo ve formě narušení, která vychází z kompozičních principů moderní vážné hudby.

Autorka podle mého názoru zcela správně rozděluje stavební program na dvě základní části – prostory školy a prostory pro veřejnost. Vznikají tak dvě opakující se formy dvoupodlažních hmot, jejichž vzájemné uspořádání je definováno tvarem pulsní linie, která prochází parkem a záměrně narušuje jeho poklidný charakter.

Kolem pulsní čáry vzniká erozivní prostor šterbiny, který ostře kontrastuje s romantickým prostředím a zároveň poskytuje logické místo pro vstupní partie obou částí budovy. Substrahovaný tvar hlavního komunikačního prvku považuji za jeden z nejsilnějších momentů návrhu.

Vnitřní organizace je členěna velmi racionálně a přehledně. Důležitá místa v dispozici (jako např. foyer, knihovna, výstavní prostor) jsou výborně prostorově diferencovány pomocí galerií, terasovitých schodů nebo vnořených zahrad či prosklených objektů. Otázkou zůstává zvolené měřítko velkého atria se zkušebnami, které podle mě nedosahuje prostorové rafinovanosti ostatních částí návrhu.

4. dokumentace

Po formální stránce je diplomní projekt zpracován bezvadně a na profesionální úrovni, zejména bych vyzdvihl koherenci grafického podání.

5. hlavní body

Klady:

- architektura integrující hudbu s přírodou
- zachování volného prostoru a vzrostlé zeleně
- přístupnost veřejnosti
- oživení aktivit v parku

Zápory:

- razantní, sebevědomé a konceptuální řešení
- sklepní pocit v některých spodních zkušebnách
- obrovské terénní úpravy
- výlezy z únikových schodišť

6. hodnocení

Přes drobné kritické komentáře si myslím, že kladné aspekty návrhu jednoznačně převažují a proto doporučuji přijmout diplomní práci Ilony Žitňákové k obhajobě.

Celkové vyznění projektu hodnotím jako **výborné (1)**.

- Jan Schindler -